

проявляється в інституційному оновленні «правил гри» та в організаційно-економічних модернізаціях: розвиток інформаційних систем, синхронізація тарифних змін, фінансовий моніторинг.

Виходячи з наведених особливостей впливу різних факторів та розвиток підприємств СТЗ, визначаємо вимоги до сценарного їх моделювання (рисунок 1).

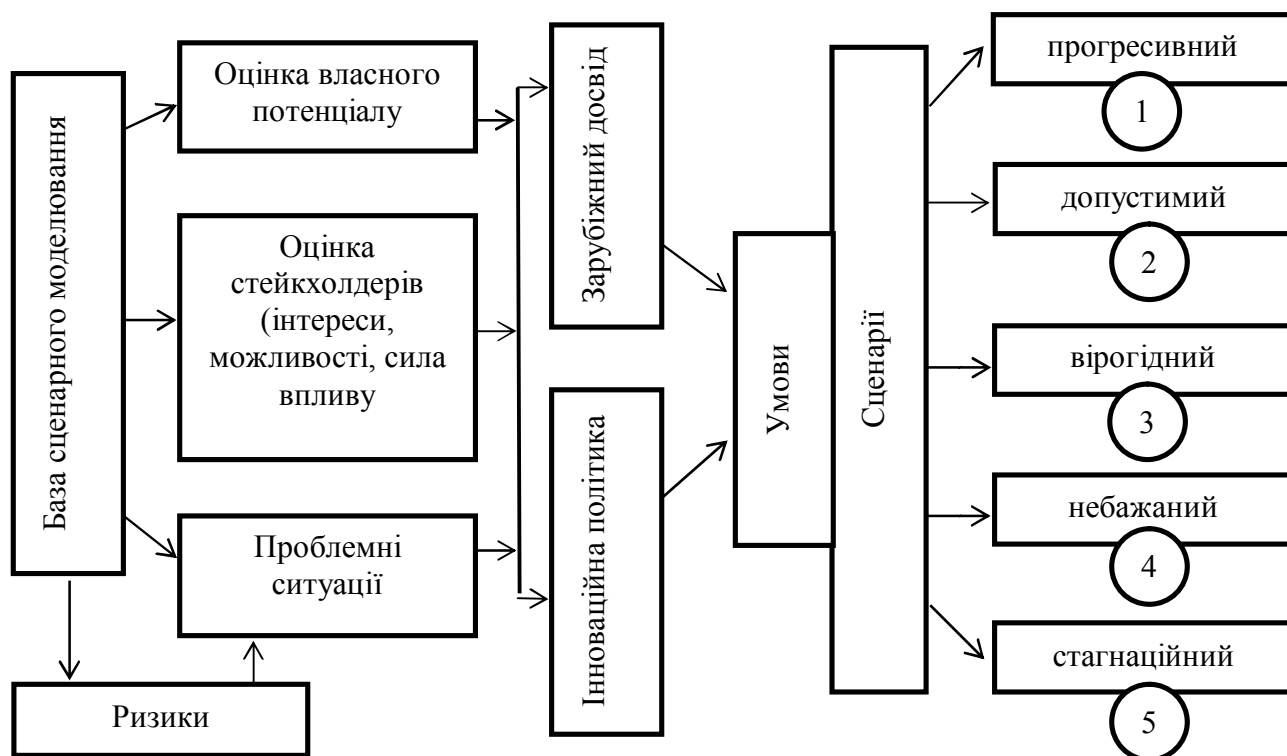

Рисунок 1 – Концепція сценарного моделювання розвитку СТЗ

Для прогресивних зрушень в стратегії КП «ХТМ» запропоновано структурні зміни в системі управління, створення стейкхолдерського центру, програма техніко-технологічної модернізації, конкурсна система контрактів на управління, використання креативних карт, формування механізму розв'язання конфліктних ситуацій.

REGIONAL DEVELOPMENT OF GEORGIA: SUPPORT COMPETITIVENESS OF THE REGIONS

EKA SEPASHVILI, PhD, Associate Professor
Ivane Javakhishvili Tbilisi State University
 1 Chavchavadze Avenue, Tbilisi 0179, Georgia
eka.sepashvili@gmail.com

Regional development and reducing the regional disparities have been critical issues for the states during the last several decades. Regional development policy

practice to achieve reduction of disparities in regional development through infrastructure development was the major policy implication. Nowadays, as OECD notes, such policy failed significantly to reduce inequalities. The new approach suggests increasing the competitiveness of all regions to ensure better policy outcomes, which involves development strategy that covers a wide range of direct and indirect factors that affect the performance of local firms; focus on regional specific assets, and less on top-down investments and transfers; emphasis on opportunity rather than on disadvantage or need for support; collective/negotiated governance approach involving national, regional and local government plus other stakeholders, with the central government taking a less dominant role.

This rapidly progressing interest in regional development studies is caused partially by the recognition that the processes driving innovation and national economic growth are fundamentally spatial in nature. To say in other words regional specifications does matter.

Georgia is not exclusion in this regard. To emphasize attention of national regional policy on strengthening the competitiveness is considered as one of the approaches to deepen integration with European space and to boost European integration. Georgia had taken number of actions taking into consideration best practice and AA commitments. Government of Georgia had developed several strategic documents supporting regional development, among which the recent is the Regional Development Programme of Georgia that sets main goals for regional development and determines priorities and measures for the period 2018–2021.

Regional development policy of Georgia identifies the strategic medium-term objectives that involve contribution to fast economic development of the country by using potential of all regions according to their specific potentials; increasing social equality and job opportunities for development for all citizens; promotion of territorially balanced sustainable development.

To achieve above-mentioned objectives the Regional Development Programme of Georgia for 2018-2021 identifies the following priorities: (1) improve key infrastructure supporting competitiveness and sustainable development of the country and its regions; (2) Support SME development, growth-oriented sectors of economy and export promotion; (3) Support the development of human capital; (4) Promote local development based on regional endogenous development; (5) Increase the quality and effectiveness of regional development institutions.

References:

1. Panova O., Slavuta O. Infrastructure development through public-private partnership: opportunities and challenges for Ukraine/ O. Panova, O. Slavuta// Міжнародна науково-практична конференція «Економічні проблеми та перспективи ЖКГ на сучасному етапі» – Харків, ХНУМГ, 2015 – С. 206-207
2. Sepashvili E. Globalized World Economy, Innovations and National Policies for Economic Growth/ E. Sepashvili// Business Systems Laboratory 4th International Symposium “Governing Business Systems. Theories and Challenges for Systems. Thinking in Practice” - Vilnius, August, 2016 - pp. 174–76 – http://bslab-symposium.net/Vilnius.2016/BSLab-Vilnius2016-e-book_of_Abstracts.pdf

3. Socio-Economic Development Strategy of Georgia “Georgia 2020”//
http://www.mrdi.gov.ge/sites/default/files/social-economic_development_strategy_of_georgia_georgia_2020.pdf

НОРМУВАННЯ ВОДОСПОЖИВАННЯ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ВОДОПРОВІДНО-КАНАЛІЗАЦІЙНОГО ГОСПОДАРСТВА МІСТ

I. М. СОТНИК, д-р екон. наук, проф.

Сумський державний університет

40007, Україна, м. Суми, вул. Римського-Корсакова, 2

insotnik@gmail.com

М. І. СОТНИК, д-р техн. наук, доц.

Сумський державний університет

40007, Україна, м. Суми, вул. Римського-Корсакова, 2

ni.sotnik@gmail.com

В. С. БОЙКО, д-р техн. наук, проф.

НТУУ «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

03056, Україна, м. Київ, пр-т Перемоги, 37

VSBoiko@bigmir.net

Проблеми високих тарифів на комунальні послуги, низька якість їх надання та завищені розрахункові норми споживання послуг є предметом багатьох політичних та наукових дискусій в Україні. Застаріла матеріально-технічна база підприємств, що надають комунальні послуги, недосконала система тарифоутворення обумовлює відсутність стимулів до ресурсозбереження у населення й інших споживачів, недофінансування комунальних підприємств, високу аварійність їх роботи і перебої у постачанні послуг. Водночас, результати багатьох досліджень свідчать, що у сфері житлово-комунального господарства, зокрема у водопровідно-каналізаційному господарстві (ВКГ) України, існують значні резерви поліпшення ситуації.

Експертне порівняння розрахункової кількості спожитої води мешканцями будинків різного рівня благоустрою в українських містах та фактичного водоспоживання за показниками приладів обліку (ПО) показує, що розрахункові норми, за якими проводиться нарахування абонентам, що не мають ПО, у багатьох випадках завищені від 30 до 60% [1].

Отже, реальна оплата за послуги централізованого водопостачання і водовідведення для споживачів, у яких відсутні ПО води, може бути зменшена на 30-40% через коригування норм водоспоживання. Поряд з цим, таке коригування знизить на 25-30% надходження підприємств ВКГ від оплати за спожиту воду для типового українського міста з населенням близько 200 тис. осіб [1] і негативно вплине на фінансовий та технічний стан ВКГ через недофінансування поточних ремонтів водопровідних і каналізаційних мереж, обладнання насосних станцій.

За відсутності інших джерел фінансування підприємств ВКГ міст логічним